

28. januar 2021
Sagsnr.: 18/01919
SAJ

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om afslag på tilsagnsforhøjelse til vådområdeprojekt ved Sallinge Å i Faaborg-Midtfyn Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 15, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010 om tilskud til kommunale vådområdeprojekter, jf. § 13 a, stk. 1, i lov om Landdistriktsfonden.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 17. oktober 2016 om afslag på tilsagnsforhøjelse til vådområdeprojekt ved Sallinge Å i Faaborg-Midtfyn Kommune.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 om Landdistriktsfonden.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 10. november 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af ansøger.

Klager har navnlig anført, at

- Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning (nu: Miljøstyrelsen) har indstillet klagers projekt til tilsagnsforhøjelse, efter en vurdering af, at der foreligger exceptionelle omstændigheder, og
- det ikke har været praktisk muligt at indsende en ændringsanmodning, før ændringerne blev iværksat.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 2. december 2010 ansøgt om tilsagn om tilskud til realisering af et kommunalt vådområdeprojekt. FødevarerErhverv (nu: Landbrugsstyrelsen) har den 20. juni 2011 meddelt klager tilsagn om tilskud til hele tilskudsgrundlaget på 18.106.108 kr.

Landbrugsstyrelsen har som følge af vedtagelsen af bekendtgørelse nr. 625 af 11. juni 2014, som vedrører ændringer i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010, konstateret, at tilføjelsen i ændringsbekendtgørelsens § 15, stk. 3, har muliggjort en tilsagnsforhøjelse i exceptionelle tilfælde.

Klager har den 1. oktober 2014, med henblik på tilsagnsforhøjelse på 875.166 kr., indsendt ansøgning om projektændring til Landbrugsstyrelsen. I den forbindelse har klager ligeledes, den 1. oktober 2014, indsendt anmodning om forhøjelse af tilsagn om tilskud til Naturstyrelsen (nu: Miljøstyrelsen). I anmodningen har klager oplyst, at:

”Ovenstående meromkostninger er opgjort endeligt i løbet af sommeren 2014, hvor entreprenør har opmålt de udførte anlæg. Det samlede merarbejde har således først været kommunen bekendt i forbindelse med slutopgørelsen (27. august 2014) for anlægsarbejderne. Ændringen kunne således ikke være forudset.”

Miljøstyrelsen har, den 2. august 2016, indstillet til godkendelse af klagers ansøgning om forhøjelse af tilsagnet med 875.166 kr. I indstillingen har styrelsen vurderet, at der ved klagers projekt foreligger exceptionelle omstændigheder.

Landbrugsstyrelsen har den 17. oktober 2016 truffet afgørelse om afslag på ansøgning om tilsagnsforhøjelse. Styrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager har iværksat projektændringen før styrelsen har behandlet ansøgning om tilsagnsforhøjelse, hvorfor projektændringen ikke kan godkendes, jf. § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010.

2.2 Klagens indhold

Klager har indledningsvis fastslået, at Miljøstyrelsen, på baggrund af styrelsens vurdering om, at der foreligger et exceptionelt tilfælde, har indstillet projektet til tilsagnsforhøjelse.

Dernæst har klager fastslået, at Landbrugsstyrelsen udelukkende har lagt til grund, at ændringerne er iværksat, før klager har søgt herom. Herved har styrelsen, ifølge klager, ikke forholdt sig til sagens øvrige forhold, herunder forhold, der har medført en exceptionel situation for projektet.

Derudover har klager anført, at det ikke har været muligt for klager at fremsende en ændringsanmodning, før ændringerne blev iværksat, hvilket bør betragtes som en exceptionel omstændighed. I den anledning har klager tilføjet, at klager, i ansøgningen om tilsagnsforhøjelse, har redegjort for årsagen til, at det ikke har været muligt at søge om tilsagnsforhøjelse, før ændringerne blev iværksat.

Klager har udtrykt ønske om, at Miljø- og Fødevareklagenævnet, i nævnets behandling af sagen, inddrager om tidspunktet for ansøgningen om tilsagnsforhøjelse i sig selv kan anses som værende en exceptionel omstændighed.

På baggrund af Landbrugsstyrelsens bemærkninger af 13. februar 2018, har klager den 4. april 2018 fremsat supplerende bemærkninger.

Heri har klager oplyst, at Landbrugsstyrelsen i sagsfremstillingen har undladt at inkludere Miljøstyrelsens indstilling af 2. august 2016 om godkendelse af tilsagnsforhøjelse til klagers projekt.

I forbindelse med partshøringen, har klager fået aktindsigt i 12 afgørelser angående tilsagnsforhøjelse for vådområder under Landdistriktsprogrammet for perioden 2007-2013. Klager har i den anledning bemærket, at Landbrugsstyrelsen i andre afgørelser har forholdt sig til ansøgningsmaterialet, hvorfor styrelsen, ifølge klager, ikke har sikret en tilstrækkelig lighed ved sagsbehandlingen.

Afslutningsvis har klager anført, at Landbrugsstyrelsen i andre tilfælde har fulgt Miljøstyrelsens indstilling. Dertil har klager tilføjet, at i tilfælde hvor der foreligger exceptionelle omstændigheder, er der blevet meddelt tilsagnsforhøjelse.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 13. februar 2018 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvis har Landbrugsstyrelsen bemærket, at klager i ansøgningen af 1. oktober 2014, har oplyst, at ændringerne er iværksat, idet klager har

godkendt ekstraudgifterne løbende, og først har fået et overblik over udgifternes omfang, da omkostningerne var opgjort.

På baggrund af klagers bemærkninger af 4. april 2018, har Landbrugsstyrelsen den 18. april 2018 fremsat supplerende bemærkninger.

Landbrugsstyrelsen har bemærket, at Miljøstyrelsens indstilling af 2. august 2016, ikke er relevant for sagen, hvorfor denne ikke er behandlet. Styrelsen har endvidere tilføjet, at sagsakten burde have fremgået af sagsfremstillingen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt klager er berettiget til tilsagnsforhøjelse.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af § 15, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010, at ansøgning om ændring af et projekt skal godkendes, inden ændringen iværksættes.

Af § 15, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010, som ændret ved bekendtgørelse nr. 625 af 11. juni 2014, fremgår det, at tilsagnsbeløbet til anlæg, i exceptionelle tilfælde, kan forhøjes i forbindelse med ændringer af projektet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til tilsagnsforhøjelse.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på anmodningen om forhøjelse af tilsagn af 1. oktober 2014, hvoraf det fremgår, at klager løbende har afholdt udgifter, der overskrider tilsagnsbeløbet samt at udgifterne er endeligt opgjort i sommeren 2014. Nævnet har derfor vurderet, at ændringerne er iværksat før Landbrugsstyrelsen har godkendt projektændringen, hvorfor klager ikke opfylder betingelsen for projektændring, jf. § 15, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010.

Allerede fordi klager har ansøgt om projektændring, efter at ændringerne er iværksat, finder Miljø- og Fødevareklagenævnet ikke anledning til at tage stilling til forholdet vedrørende exceptionelle tilfælde i § 15, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010, som ændret ved bekendtgørelse nr.

625 af 11. juni 2014. Det er nævnets opfattelse, at Landbrugsstyrelsen, trods Miljøstyrelsens indstilling, ikke kan se bort fra den udtrykkelige betingelse for ændring af projekter i § 15, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 951 af 30. juli 2010.

Klagers oplysninger om at Landbrugsstyrelsen i andre sager, under samme ordning, har forholdt sig til hele indholdet af ansøgning om tilsagnsforhøjelse, kan ikke føre til et andet resultat. Miljø- og Fødevareklagenævnet henviser til, at der i denne konkrete sag, er iværksat ændringer forud for Landbrugsstyrelsens godkendelse af ændringsanmodningen, hvorfor ansøgningen om tilsagnsforhøjelse, som følge heraf, ikke kan godkendes, jf. nævnets vurdering ovenfor.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 17. oktober 2016 om afslag på tilsagnsforhøjelse til vådområdeprojekt ved Sallinge Å i Faaborg-Midtfyn Kommune.